

de have, skuldes efter Mindretallets Mening den Omstændighed, at man i Sygekassen ikke har sat det pligtige Bidrag høiere, end det har været muligt for Medlemmerne at udrede det. Uagtet man saaledes har lempet sig, kan det næppe skjules, at det er de forholdsvis mere vellynnede Arbeidere og bedre stillede Småaarsfolk, der ere Medlemmer af Sygekasserne. Langt den overveiende Del af Arbeidsklassen staar endnu udenfor. Vænder man ikke §§ 3 og 13, frygte vi meget for, at der snarere vil indtræde Standsning, for ikke at sige Tilbagegang, i Sygekassebevægelsen, end at der ved Loven skulde ske Fremgang.

Hvad Tilskudet fra det Offentlige angaar, maa vi bestemt hævde, at dette bør ske fra Statskassen og ikke fra Kommuneskasserne. Kommuneskasserne have i Forveien Børder nok, og skal Tilskudet gives fra dem, saa vil det forholdsvis ramme enten de i Forveien mest bebyrdede Kommuner eller de mest offervillige, da det jo er en Kjendsgjerning, at Sygekasserne snarest opstaa, hvor der er den største Arbejderbefolkning, men det er desværre i Reglen ogsaa der, at der er den største fattigbyrde. Skal Kommunerne hde Tilskudet, vil det efter Mindretallets Opfattelse desuden bevirke, at det frivillige Tilskud, som Sygekasserne hidtil i saa rigt Maal har kunnet glæde sig ved fra Kommunerne og fra Private (jfr. Betænkningen fra i Fjor), ophøre. Sygekasserne ville saaledes ved det offentlige Tilskud, ydet af Kommunerne, komme til at tabe enten lige saa meget eller endog Mere, end de ville vinde.

Mindretallet kan ikke gaa med til at gjøre Bestemmelserne om Tilskudet fra det Offentlige afhængig af Vedtagelsen af Lovforslaget om Bestatning af Ol og Brændevin, idet man dels ikke kan erkjende, at der er nogen indre Forbindelse mellem Spiritusbestatningen og nærværende Lovforslag, og dels frygter man for, at det kan have meget lange Udsigter, inden Lovgivningsfaktorerne opnaae Enighed om den nævnte Bestatning,

saa meget mere som den staar i meget nøie Sammenhæng med hele den indirekte Beskatning. En Lov om anerkjendte Sygekasser uden Tilskud fra det Offentlige sætter Mindretallet ikke Pris paa, og man tror heller ikke, at Sygekasserne ville gjøre det.

Ændringsforslag.

Af et Mindretal (Chr. Nielsen og Th. Nielsen):

Til § 3:

1) 1ste Punktum i 1ste Stykke affattes saaledes: „For at erholde offentlig Anerkjendelse maa en Sygekasse have mindst 30 Medlemmer.“

2) 2det Stykke affattes saaledes: „Gaar en anerkjendt Sygekasses Medlemsantal ned under den angivne Grænsse, bortfalder Anerkjendelsen“.

Af Udvalget:

Til § 4.

3) 2det Stykke, 2det Punktum affattes saaledes:

„Den Aldersgrænsse, indtil hvilken Optagelse kan ske, bliver i den enkelte Kasses Vedtægter at sætte til mellem 45 og 55 Aar; dog kan det tillades en Kasse at sætte Aldersgrænsen høiere, naar den hele Ordning skjønnes at frembyde tilstrækkelige Garantier“.

Til § 5.

4) Slutningen efter „Tvilvstilsælde af“ forandres til:

„et Udvalg, bestaaende af et Medlem, udnævnt af Kommunalbestyrelsen paa det Sted, hvor den Paagældende bor, et Medlem af vedkommende Kasses Bestyrelse, som ud-